

HGGunnink, gehouden te Mariënberg, 08.03.2022, Biddag

Votum + zegengroet

Psalm 33:1,2

HC ZONDAG 45, V/A 116, 117, 118

Psalm 33:3,4,5,6

Gebed

Lezen Deuteronomium 28:1-2; 15; 21-24; 45-48; 58-62

1 Koningen 8:22-30; 52-53

Tekst 1 KONINGEN 8:37-40

Bediening van het Woord

Psalm 130:1,2,3,4

Psalm 142:1

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 33:7,8

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Wij gaan vanavond bidden, en dat is op biddag altijd een wat langer gebed dan gewoonlijk. Wij noemen dat dan: voor gewas en arbeid.

Maar eigenlijk is dat voor álles van het leven met de HEERE.

En dan mag je beseffen dat bidden, dat het altijd weer bijzonder is.

Mensen mógen reageren, op wat de HEERE spreekt.

En dan is bidden: loven, en danken, en ook, -zoals in het gebed van Salomo-, veel vragen.

Als Salomo namelijk klaar is met het bouwen van de tempel, en als de HEERE Zelf die tempel in gebruik genomen heeft, dan gaat Salomo bidden.

Daar is immers de tempel voor.

De tempel, het huis van, en voor het gebed.

Denk maar aan wat de Heere Jezus daar op een gegeven moment van zei: 'maak er geen rovershol van, want het is hier, opdat de HEERE gebeden wordt'.

Ik wil u vanavond het Woord van de HEERE laten horen onder het thema:

HEERE, luister toch, vergeef en grijp in!

1) 'Luister toch, wanneer Uw kinderen tot U roepen', en meteen daar achteraan komt: 'en vergeef'.

En dan sta je misschien even te kijken, waarom die koppeling?

Maar dan kun je denken aan wat er staat in de Catechismus ZONDAG 45, Vraag en

Antwoord 117: 'wat hoort bij een gebed wat God aangenaam is en door Hem verhoord

wordt?'

Dan heeft dat gebed in elk geval zo te zijn, dat je laat merken, -dat was ten tweede-, dat je je nood en ellende, je zondig zijn en je zonden en je overtreding, dat je dat heel goed beseft.

Dat is een zaak van elk gebed. Telkens weer beseffen wie je eigenlijk bent, tegenover die Heilige HEERE. Zodat je je voor het aangezicht van die hoog verheven HEERE verootmoedigt. Dat betekent: klein maakt.

'Wie ben ik, dat ik mij richten mag, tot de HEERE'.

Denk ook aan Abram, 'ik ben stof en as'.

Vanavond op deze biddag, één van die zeven beden.

En als u die anderen allemaal leest, dan merkt u, dat ze eigenlijk in het overgrote deel, maar deze helemaal, te maken hebben met situaties, die mensen die in een agrarische samenleving leven, zich heel goed kunnen voorstellen.

En dan is het punt waar alles om draait dit: in Deuteronomium 28 heeft de HEERE gezegd: 'Mijn volk, de dingen gebeuren nooit zomaar!

Nee, want als jullie Mij dienen, de zegen.

Als jullie niks van Mij willen weten, de vloek.'

Dus bij alles wat zich voordoet, zoals mensen dat dan zeggen, bedenk dan, 'hoe is de HEERE hier bezig?'

Als Zijn volk trouw is, Zijn zegen!

Maar als Israël het zoekt bij de volken, en bij de goden van de volken, dan zal de HEERE toornen, straffen, tuchtigen.

En vooral het laatste woord mag je even vasthouden: tuchtigen. Want daar zit 'tucht' in, en dat is immers: terugtrekken.

De HEERE wil Zijn volk weer terugtrekken, Hij wil hen weer bij Zich krijgen.

Maar vaststaat en vooropstaat, de HEERE regeert!

Als er dan honger is, zoals in onze tekst staat, dan zal een Israëliet moeten bekennen, en erkennen: dit laat de HEERE komen.

En wat is dan honger?

Ik denk dat de kinderen niet precies weten wat honger is. Die hebben wel eens trek, maar die hebben nog nooit een week lang te weinig eten gehad. Dat zou ook wel heel erg zijn, natuurlijk.

Maar honger, dat betekent dat de oogst mislukt is. Er was geen kunstmest, en er waren geen beregeningsinstallaties.

Nee, het was zaaien. Bidden om regen en om zon.

Maar als de HEERE tuchtigde, dan was er een heleboel zon, en heel weinig regen.

En de oogst mislukt.

Dan hadden ze te maken met plantenziekten.

Korenbrand, dat betekent eigenlijk dat er van de korrels graan, dat er heel weinig van terecht komt, vanwege uitdroging, omdat de brandende zon daar vanaf het begin op gescheten heeft, en het wordt 'm niet.

Meeldauw, dat schijnt een vorm van schimmel te zijn. Dan is het blijkbaar op bepaalde punten te nat geweest, dan wordt het 'm ook niet.

Of die sprinkhanen, die wij ook niet kennen.

Het enige wat wij de laatste jaren wel eens hebben kunnen zien, dat waren die muizenplagen. Waarbij het grasland werkelijk vreselijk kapot ging.

Je zag op één vierkante meter, bijna 100 van die muizengaatjes. En al die wortels werden aangevreten.

Ja, en dan wordt het honger.

Dan eet je geen drie keer op een dag. En zelfs geen twee keer. Maar op zijn hoogst één keer. En later, als alles op is... De kinderen die jengelen maar door... En een week later zijn ze te zwak om nog te huilen... En grote mensen die kunnen niks meer. En oude mensen teren weg.

Honger.

Dat is een van die dingen die de HEERE aangekondigd had, 'dat is het gevolg als je niet van Mij wilt weten'.

En het kan ook zijn: besmettelijke ziekte, bijvoorbeeld de pest.

Dat kennen wij vanuit de Middeleeuwen. Véél en véél erger dan corona, hoe erg dat ook kan zijn in sommige gevallen.

Maar bij de pest stierf soms in een dorp meer dan de helft van de mensen.

Denk even aan die Middeleeuwen. Machteloos was men, geen medicijnen, geen ziekenhuizen, niks. Je kreeg het, en dan was het maar afwachten: kwam je er door, of stierf je.

En weer, dat heeft alles te maken met: niet willen leven in het verbond, zoals de HEERE zei dat het moest.

En dan kon Hij ook komen straffen met vijanden.

De hele Bijbel in het Oude Testament staat er vol van.

De Richterentijd en de koningentijd. Ammonieten, Moabieten, Edomieten, Filistijnen, stammen uit het oosten, later Assur, Babel.

Het is zo'n radicale tegenstelling, de HEERE Die geeft geweldige beloften van veiligheid en bescherming, voor een volk dat leeft in verbondenheid met Hem.

Voor wie het 't mooiste is dat ze de HEERE mogen dienen.

Maar, als je dat niet doet, dan...

Dan is er ook nog sprake van oorlog, we weten daar nu een klein beetje van. In Oekraïne gaat het met verschrikkelijke wapens.

In het verleden was dat man tegen man, zwaard, speer.

Maar het kwam neer op hetzelfde. De mannen werden gedood. De vrouwen verkracht. En de kinderen als slaaf meegesleept. De muren van de steden worden kapot gebeukt, d'r is geen houden aan.

Salomo vat al die ellende samen met: welke plaag, welke ziekte ook maar. Straf, toorn, bediening van de tucht, door de HEERE, hun God, Zelf.

En wat dan nog opvalt in de tekst, tenminste dat kan opvallen, dat is, dat Salomo drie keer die woordjes gebruikt: 'in het land'.

Welk land?

In het beloofde land. Het land van melk en honing. Het land waarin het Israël aan niks hoeft te ontbreken. Zolang ze de HEERE erkennen als hun Koning. Hij is immers de Eigenaar van het land. En Hij heeft hun dat land gegeven om Hem daar te dienen.

Denk maar MYeven aan de uittocht. Als Mozes tegen Farao moet zeggen: 'Let My people go, laat Mijn volk gaan, **opdat het Mij dient.**'

Dan eerst in de woestijn, maar het was de bedoeling: onderweg naar het beloofde land.

Hun God is Hij, die HEERE, bij Wie ze het zo goed kunnen hebben.

Maar...

En dan het wonder waar Salomo om bidt. Dat er tegenover dat zondig handelen, met al die vreselijke gevolgen, door de HEERE toch weer gewerkt wordt het bidden en het smeken: 'HEERE, luister toch!'

Dan begrijpt u, dat dat een vraag is van kinderen die nergens meer recht op kunnen laten gelden, bij Vader.

Het staat er in de tekst zo: 'dat zijn de kinderen van Vader, die de plaag van hun hart erkennen'.

Wat wordt daarmee bedoeld? Dat is, dat ze ertoe gebracht worden, en dat ze zover komen, dat ze zeggen: 'het zit met ons niet goed'.

De HEERE zorgt ervoor, dat hun geweten gaat werken, onder leiding van de Heilige Geest. Zodat ze gaan belijden dat ze helemaal fout zitten. Dat ze niet met de HEERE rekenen.

En daar komen ze dus achter via die straf en die tuchtiging. Die is daar goed voor.

En zo worden ze, u kent die term uit het Avondmaalsformulier, zo worden ze 'verslagen van hart'.

En in die houding, niet trots en niet: 'moet je eens zien wie wij zijn, nakomelingen van Abraham'.

Nee. Verslagen van hart.

Zo gaan ze naar de tempel. Of, zo bidden ze thuis in de richting van de tempel.

Want tempel, wat betekent dat? Dat betekent: daar is de HEERE, van daaruit regeert Hij, van daaruit denkt Hij om Zijn volk. 'HEERE, luister toch'.
Dat zeg je allereerst dáár, op die plek.

'Verslagen van hart.'

Dat hoort, broeders en zusters, dat hoort ook bij biddag.

En als je er goed over nadenkt, dan ben je bij élk gebed, dat je afsluit met 'om Jezus wil', of 'om Jezus, de Gezalfde', verslagen van hart.

Want dan erken je: 'ik kan het alleen maar bidden, dankzij Hém, Die gestraft is, terwijl ik die straf verdien'.

Dat is ook vanavond het punt als wij gaan bidden. Dan doen we dat níet op grond van onze trouw, en onze flinkheid, ons geloof, en ons dit en ons dat.

Nee, maar dan willen we dat nederig doen. Terwijl we onze zondigheid en zonden belijden.

Nee, dan zijn we niet meer gericht op de tempel in Jeruzalem, dat was het Oude Testament.

Maar nu, méér dan de tempel is hier.

Wij mogen gericht zijn op de Heere, Jezus Christus.

Het bidden in Zijn Naam.

Het bidden terwijl je aan Hem verbonden bent. Altijd weer dat besef... -en ik weet wel, bidden is verschrikkelijk moeilijk, om dat altijd op dat niveau te doen-, maar beseffen dat je alleen maar leeft, dankzij Christus.

En hoe moeilijk bidden ook is. En kinderen mogen het leren. En ouders moeten het kinderen aanleren, zoveel mogelijk. Maar hoe moeilijk het ook is. Probeer het maar wat vaker te doen, aan de hand van het Woord van God zelf.

Bid maar eens aan de hand van een PSALM.

Er zijn heel veel PSALMEN die kun je eigenlijk zo bidden.

Dan kun je rustig je ogen openhouden terwijl je bidt. Dan kun je van vers naar vers haast, om de Heere te loven, te prijzen, te danken, te vragen, schuld te belijden. Alles komt langs in die PSALMEN.

Dat is even tussen haakjes.

Want hier gaat het erom: 'Luister toch én vergeef.'

En dan komt er het derde: 'en **grijp in!**' HEERE, buigt U Zich toch als het ware neer vanuit de hemel, naar ons op aarde.

Zoals een vader dat doet hier, die buigt zich naar zo'n kleintje. 'Toe maar, ja, je mag het wel zeggen, wat wil je graag?' Zo.

Graag hoort die Vader in de hemel, dat u zegt: 'luister toch HEERE, vergeef'. Hij is immers God, de Hoorder van het gebed, Hij is de God Die graag vergeeft. Hij is de God Die alles doet, dankzij Jezus Christus'.

En dan mag u dat gebed van Salomo, -en natuurlijk, het zijn heel andere situaties daar in het Oude Testament, en in die samenleving van toen-, maar op een bepaalde manier mag u dat gebed van Salomo zelf ook gaan bidden.

Verslagen van hart vanwege jezelf. Maar je mag bidden voor jezelf, én voor anderen. Dichtbij en zelfs verder weg.

En dan vooral, dat heel Gods volk bevrijd wordt, van die verschrikkelijke vijanden. Allereerst de satan, en dan de zonde en de dood.

En je mag er om vragen: 'HEERE, als het nodig is, tuchtigt U mij dan maar, opdat ik op het goede spoor blijf'.

'Grijp in', dat betekent ook: kom in actie.

En dat is biddag voor gewas en arbeid. 'HEERE, laat onder Uw zegen het land opbrengst geven'.

Want wij, met al onze middelen die we kunnen gebruiken, wij kunnen geen grassprietje laten groeien.

En als het gaat om koren en mais, al helemaal niks, net zo goed niet.

En in andere landen bid je dan ook: 'bewaars ons voor een sprinkhanenplaag, bescherm ons HEERE, houdt U de vijanden tegen'.

Dat kunnen de vijanden zijn die met een tank komen, met kanonnen en met jachtvliegtuigen.

Maar het kunnen ook de vijanden zijn die de kerk dwars willen zitten. Dwalingen, verleidingen.

Mensen die altijd tegen God en Zijn gemeente ingaan.

'HEERE, grijp in. En wil ons zegenen, om Jezus Christus alleen'.

Dan moet je op één punt natuurlijk oppassen, als je zegt, 'luister toch, vergeef, grijp in', dan is 'grijp in' niet: 'zou U alstUblieft willen doen wat ik graag wil, of wat wij graag willen.' Corona weg. Oekraïne vrede. Afrika geen honger meer. Chinese overheid positief tegen christenen. Hindoes in India die goed optrekken samen met christenen, enzovoort, enzovoort.

Nee, 'grijp in', dat is: HEERE wilt U alles doen wat nodig is, opdat Uw rijk komt.

En dat gaat immers, Handelingen 14, voor Zijn kerk, vaak door verdrukkingen heen.

'HEERE, grijp in'. U bent immers God Die de harten kent.

Dat is een zinnetje: 'U die de harten kent'! Maak dat maar persoonlijk: 'U die mij tot op de bodem van mijn hart kent'.

Als je dat leest of hoort, zou je er bang van kunnen worden. Wat zijn wij voor mensen? Wat zit er in ons hart?

Maar het is niet de bedoeling om je báng te maken. Het is juist de bedoeling om je rúst te geven.

Vrede mag er zijn. ZONDAG 23, voor wie in Christus is.

Dan is de liefde van de Vader in de hemel voor Zijn eniggeboren Zoon, de reden van de liefde van Vader voor al Zijn **aangenomen** kinderen.

En zo gaat het volk van God de HEERE weer vrezen, PSALM 130.
Als de verhouding hersteld is, tussen Vader en kind, tussen de HEERE in de hemel en Zijn volk. Dan zorgt dat er voor, dat het kind graag doet wat Vader wil.

Dan wijst Salomo op dat wonder, wat de Heere gedaan heeft.
Hij, de HEERE, gaf hen de grond.

Dat moet goed doordringen bij het volk van God.
Dat is hét bewijs van Zijn trouw en Zijn genade.
Zij hebben zelf Kanaän niet veroverd, in eigen kracht.
Kanaän was het geschenk van de HEERE. Om door hen gebruikt te worden, terwijl de HEERE de Eigenaar bleef.

Wat is nu het geweldige op biddag, broeders en zusters? Dat is, dat er geen twijfel mogelijk is!
De HEERE luistert!
De HEERE vergeeft!
De HEERE grijpt in!

Want wij mogen, zondaars die we zijn en blijven, wij mogen ons bij ons bidden áltijd beroepen op Jezus, de Gezalfde, op Zijn werk.
Hij en Zijn werk is het fundament onder ons bidden.

Óm Zijn Zoon, onze Heere, Jezus Christus, luistert Hij.
Óm Hem. vergeeft Hij.
Dankzij Hem. grijpt Hij in.

AMEN